

1100
שבת תשע"ה

אור הזוהר

זוהר לחתונה

חלק 2

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זוהר ומצטרף ל- 250,000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסים 250,000 פעמים כל ספר הזוהר!!!

על כן כל אדם מו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שיעור של דף היומי, מלמד, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלמודו זוהר הקדוש דף היומי דקה אחת עם הצבור.

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד:
לשם יהוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו, ורחימו ורחילו, ליחדא שם יו"ד ק"י בוא"ו ק"י לאקמא שכינתה מעפרא, ולעלוי שכינת עווגו אם הבנים שמחה, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל. הריני מוקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה לנשמת כל התנאים הצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, ובהדין ספרא ספר זוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי. וראה אל עבדיך פעלה ונהרר על בניהם.

יהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה דינו פונגה עלינו ומעשה דינו פונגה. [ב' פעמים], (סוד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם, וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

580454064 ט"ו

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דבי הזוהר היומי ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

אחידן דא בדא. כל זכין דעלמא קמי אלין נהורין קיימין, מכלהוה נפקי תרין נהורין שקולין כחדא דקיימי קמיהוה תדיר

מניה נפקו שבעין נהורין, כלהו מנצצין וכלהו בעגולא דלא מתפשטי כאלין אחרנין, מתדבקן דא בדא ונהירין דא בדא

מכאובים גופניים והן מכאובים נפשיים, באופן שאם יעסוק בתורה ומצות אפילו להנאת עצמו, מכל מקום על ידי המאור שבה ירגיש הפחיתות והשחיתות הנוראה שיש בטבע הקבלה לעצמו, ואז יתן אל לבו לפרוש את עצמו מטבע הקבלה הזו ויתמסר לגמרי לעבוד רק להשפיע נחת רוח ליוצרו, בשיעור הכתוב כל פעל ה' למענהו. ואז יפקח ה' את עיניו ויראה לפניו עולם מלא מתכלית השלימות שאין בו חסרון כל שהוא, ואז לוקח חלק בשמחתו ית' שבעת בריאת העולם וז"ש חז"ל זכה, הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות. כי בכל מקום שנותן עיניו הוא רואה רק טוב ורק שלימות, ואינו רואה במעשה הקב"ה שום חובות כלל אלא הכל זכיות.

ובענין היסורים הגשמיים והרוחניים שסבל מטרם שעשה תשובה, יש בהם ב' דרכים: א) הוא בחינת כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, כי הוא רואה בעיניו, אשר לולא המכאובים הנוראים ההם, שסבל מכם שהי' משוקע בטבע הקבלה לעצמו, לא הי' זוכה לתשובה מעולם, וא"כ הוא מברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, כי לולא הרעה לא הי' זוכה להטובה. ונמצא שכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, כלומר, גורמים להטוב. ב) היא בחינת גם זו לטובה, דהיינו לא לבד שהרעות נעשו גורמים להטובה, אלא שהרעות עצמן נהפכו ונעשו טובות, והיינו ע"י אורות גדולים מאד, שהבורא ית' מאיר בכל אלו הרעות עד שנהפכו ונעשו לטובות, הן היסורים הגופניים, והן היסורים הנפשיים שהם העברות, באופן שהחובות נהפכו וקבלו צורות של זכיות. ואלו האורות המהפכים את החובות לזכיות, הן הע' נהורין שבהיכל הזה שלפנינו, ובשבלם נקרא היכל זה היכל הזכות.

ה. מכלהו נפקי תרין נהורין שקולין כחדא דקיימו קמיהוה תדירא, מכללות כל ע' האורות, יוצאים ב' אורות שהם שקולים כאחד, העומדים תמיד לפניהם. פירוש, כי נתבאר, שאלו ע' האורות הם מהפכים חובות בני אדם לזכיות כנ"ל בדיבור הסמוך, והנה אז נבחנים החובות והזכיות לב' אורות שקולים זה לזה, כלומר שמעלת החובות חשובה כמו מעלת הזכיות, ואין זו חשובה מזו משהו, והם עומדים

ארבעה היכלות בו זה לפנים מזה, וכולם היכל אחד, ומבאר לפנינו שאלו ד' היכלות הם ד' בתי דינים, האחד הפנימי הוא לדיני נפשות, וג' בתי דינים הם שמסביב לו הם לשאר דינים. ומה שהיכל זה הוא גבורה ולא ת"ת, יתבאר להלן.

ד. מניה נפקו ע' נהורין כלהו מנצצין וכלהו בעגולא דלא מתפשטי כאלין אחרנין: מן הרוח הזה, זכות, יוצאים ע' אורות, כולם מתנוצצים בבת אחת, וכולם מאירים בבחינת עגולים, כי אינם מתפשטים להאיר ממעלה למטה כמו אורות האחרים **מתדבקין דא בדא, ונהירין דא בדא, אחידן דא בדא** האורות מתדבקין זה בזה, ומאירים זה בזה, ונאחזים זה בזה. **מתדבקן** יורה שיש ביניהם השוואת הצורה, כי דבקות הרוחני אינה אלא השוואת הצורה. **ונהורין דא בדא**, יורה שצריכים זה לזה, שלא יוכלו להאיר זה בלי זה, ואם היה חסר אחד מהם לא היו יכלו להאיר. **כל זכין דעלמא קמי אלין נהורין קיימין** כל זכיות העולם נמצאות לפני אורות הללו. כלומר לאורם רואים איך כל חובות העולם מתהפכים לכף זכות.

ביאור הדברים כי אמרו חז"ל לא הי' שמחה לפניו כיום שנבראו בו שמים וארץ, משמע שכל בריות העולם הם בתכלית השלמות במדה כזו שלא הי' שמחה לפניו וכי' אמנם אי אפשר לאדם לקחת חלק בשמחתו ית' הגדולה הזו, אלא לאחר שעשה תשובה שלימה מאהבה, אבל מטרם זה, לא ישמח כלל בעצמו ובבריות העולם, אלא להיפך, שמרגיש לפניו עולם מלא צער ומכאובים, עד שאומר ארץ ניתנה ביד רשע, הן מכאובים גופניים, והן מכאובים נפשיים, שהם העברות שעושה. וכל זה הגיע לו מפני שהולך כנגד הטבע של הבריאה, כי לא נברא העולם אלא בסוד השפעה, דהיינו לעסוק בתורה ומעשים טובים כדי להשפיע נחת רוח ליוצרו ולא להנאת עצמו, כמו שכתוב כל פעל ה' למענהו, דהיינו בכדי שהבריות ישפיעו לו נחת רוח. אבל בתחילה עייר פרא אדם יולד, דהיינו שכל עיניו הוא להנאת עצמו ואין בו הרצון להשפיע כלל, והוא טוען, כל פעל ה' למעני ולהנאתי, שהרי רוצה לבלוע העולם ומלואה לטובתו ולתועלתו.

ולפיכך הטביע הבורא יתברך יסורים קשים ומרים, בענין הקבלה לעצמו הטבוע באדם מעת לידתו, הן

לְקַמֵּי נְהוּרִין? אַלִּין עַלִּין כֵּל זָכוּ וְכֵל עוֹבְדִין דַּעֲלָמָא לְאַתְדָּנָא. תְּרִין נְהוּרִין אַלִּין אִינוֹן סְהִי סְהוּתָא, בְּגִין (דְּאִינוֹן) דַּאִית שְׁבַעָה עֵינֵי ה' דַּמְשֻׁטִּי בְּכֵל אַרְעָא, (ס"א כן כ"ל) כֵּל מַה דַּאֲתַעְבִּיד בַּעֲלָמָא אַתְרֵשִׁים בַּהוּא עוֹבְדָא מַמֵּשׁ וְהוּא זְכוּתָא מַמֵּשׁ

לְקַבְּלֵי אַלִּין אִינוֹן שְׁבַעִין רַבְרַבִּין מִמֵּנָן לְבַר דְּסַחְרִין כֵּל (הַנִּי) (ד"א אִינוֹן) אַרְבַּע הֵיכְלִין. שְׁבַעִין נְהוּרִין אַלִּין וְתַרִּי נְהוּרִין דְּקִימִין קַמֵּיהוּ כֵּלְהוּ פְּנִימָאִין גּוֹ לְגוֹ, וְרָזָא דַּא דְּכַתִּיב (ש"ה"ש ז, ג) בְּטַנְךָ עֲרַמְתָּ חֲטִים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים.

בני העולם לקבל העונג והנועם העליון. כל מה דַּאֲתַעְבִּיד בַּעֲלָמָא אַתְרֵשִׁים בַּהוּא עוֹבְדָא מַמֵּשׁ וְהוּא זְכוּתָא מַמֵּשׁ וְקִימִי בְּקִיּוּמֵיהוּ, כֵּל מַה שְׁנַעֲשֶׂה בַּעוֹלָם הֵן טוֹב וְהֵן רַע, נִרְשָׁם צוּרְתוֹ בְּאוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה מַמֵּשׁ וְבְאוֹתוֹ הַזְכוּת מַמֵּשׁ וּמִתְקִימִים וְעוֹמְדִים לְנִצָּחַת, כְּלוּמַר, שְׁאִין שׁוּם דְּבַר נֶאֱבַד מֵהָעוֹלָם הֵן מִמַּעֲשִׂים הַרְעִים וְהֵן מִמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים, אֲלָא כֵּל מַעֲשֶׂה נִרְשַׁמְתָּ בְּצוּרְתָהּ בְּסוּד שְׁבַעָה עֵינֵי ה' וְגו' וְנִיתָן לָהּ בְּזֵה קִיּוּם נִצְחִי. וְאַלִּין תְּרִין נְהוּרִין חֲמָאן בַּהוּ וּמִסְתַּכְלִין וְסְהִי קַמֵּי אַלִּין ע' נְהוּרִין, וְשִׁנֵּי אֹרֹת הָאֵלוּ רֹאִים וּמִסְתַּכְלִים בְּכֵל מַעֲשֶׂה, וּמַעֲשִׂים עֲדוּת לְפָנֵי ע' הָאֹרֹת, שְׁהֵם חֲב"ד שֶׁל מַעֲלָה, וְאַחַר שְׁהַע' נְהוּרִין שׁוּמַעִים עֲדוּתָם, אַלִּין ע' גַּזְרִי גַזְרִין וְדִינִין דִּינִין הֵן לְטַב וְהֵן לְבִישׁ אֵלוּ ע' הָאֹרֹת גּוֹזְרִים גְּזָרוֹת וְדִנִּים דִּינִים הֵן לְטוֹבָה וְהֵן לְרַעָה, דְּהִינּוּ ע"פ עֲדוּתָם שֶׁל ב' הָאֹרֹת. פִּירוּשׁ כִּי בַּעַת הַשְּׁלֵמוֹת נִמְצָאִים ב' הָאֹרֹת הֵלְלוּ שְׁה"ס אֹרֹת הַחֻבּוֹת וְאֹרֹת הַזְכוּיּוֹת, שְׁקוּלִים זֶה בְּזֵה, בְּסוּד שְׁזָדוּנוֹת נַעֲשׂוּ לוֹ זְכוּיּוֹת כְּכ"ל (דף ס"ד ד"ה בְּאוֹר) וְאֵז ע' הָאֹרֹת שְׁה"ס ע' סְנֵהֲדִרִין שֶׁל מַעֲלָה, דִּנִּים לְפִי עֲדוּתָם הַטּוֹבָה הַזֹּאת כֵּל מַעֲשֶׂה לְטוֹבָה. אֲבָל אִם ב' הָאֹרֹת אִינֵם שְׁקוּלִים, אֲלָא אֹרֹת הַזְכוּיּוֹת גְּדוֹל מְאֹד הַחֻבּוֹת, הֵנָּה בְּמַדָּה זֹאת יֵשׁ חֲסָרוֹן נִיכָר בְּמַעֲשִׂים הַרְעִים, אֲשֶׁר הָאָדָם שַׁעֲשֶׂה אֹתָם, צָרִיךְ לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה מֵאֲהָבָה עֲלֵיהֶם, וְזֶה נִבְחָן שֶׁב' הָאֹרֹת מַעֲשִׂים עֲדוּת רַעָה עַל הַמַּעֲשִׂים שַׁעֲשֶׂה הָאָדָם, וְאֵז ע' הָאֹרֹת דִּנִּים דִּינִים לְרַעָה, עַד שִׁיּוּב הָאָדָם תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה עֲלֵיהֶם, וְיִהְיֶה לְגַמְרֵי לְזַכּוּיּוֹת, וְיִהְיֶה ב' הָאֹרֹת שְׁקוּלִים זֶה כְּזֶה. הִרִי שְׁהַע' נְהוּרִין דִּנִּים אֵת הָאָדָם לְפִי עֲדוּתָם שֶׁל ב' הָאֹרֹת, כְּלוּמַר אִם שְׁקוּלִים אֵו אִינֵם שְׁקוּלִים, וְלְפִי מַדַּת הַחֲסָרוֹן עַד שִׁיְהִי שְׁקוּלִים. וְהַכֵּא אִיהוּ אַתְרֵ דְּזְכוּתָא, וְכַאֵן בְּהִיכַל זֶה הוּא מְקוּם הַזְכוּת, כְּלוּמַר שְׁמָה שְׁאוּמֵר וְדִינִין דִּינִין הֵן לְטַב וְהֵן לְבִישׁ, אִינוּ מִתְגַּלְגַּל כַּאֵן אֲלָא בְּהַשְׁפַּע הַמוֹשְׁפַע מֵעַל נְהוּרִין הַמַּגִּיעַ לְמַטָּה שֶׁם נִיכָר הַרַע, אֲבָל כַּאֵן הוּא הַזְכוּת בְּלַבַּד.

ומאירים לפני ע' האורות תמיד, ומעידים עדות לפניהם כמ"ש לפנינו בסמוך.

ו. לקבל אליו, אינון ע' רברבן ממנו לבר דחסרין כל ארבע היכלין, לעומת אלו ע' האורות, יש ע' שרים ממונים, שמהם כל הדינים שבעולם, העומדים בחוץ, ומסבבים כל ארבעה היכלות הללו מבחוץ, **שבעין נהורין אליו ותריין נהורין דקיימא קמיהו כלהו פנימאין גו לגו,** אבל ע' האורות וב' האורות העומדים לפנייהם הם פנימיים לפני ולפנים (כמ"ש להלן באות ק"ז), **ורזא דא דכתיב בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים,** בטנך, היינו פנימיות, כמו הבני מעים שהם בפנימיות הגוף. חטים, רומז לחטאים, דהיינו החטאים שנעשו לזכויות בסוד ע"ב נהורין הנ"ל, שהם לפני ולפנים של ד' היכלות כנ"ל, וע"כ נאמר עליהם בטנך ערמת חטים. אמנם סוגה מבחוץ בשושנים, הרומזים לדינים, שהם הע' שרים הממונים, שהם פועלים כל הדינים שבעולם. ומה שאומר שהע' שרים הם הלעומת של ע' נהורין, הענין הוא, כי הגם שכל החטאים והעונשים באים מע' שרים, עם כל זה אינם ח"ו ברשות עצמם אלא שהם משמשים להע' נהורין כי תפקידם להכשיר התחתונים שיהיו ראויים לקבל הגילוי הגדול של ע' האורות, ולפיקך נבחנים, שע' שרים הממונים מסבבים היכלות והע' נהורין מבחוץ.

ז. לקמי נהורין אליו עאלין כל זכו וכל עובדין דעלמא לאתדנא. לפני ע' האורות האלו באים כל הזכויות וכל מעשי בני העולם למשפט. כלומר שע' האורות הללו, ה"ס ב"ד של מעלה, הדנים כל בני העולם. **תריין נהורין אליו אינון סהדי סהדוּתָא,** ב' האורות העומדים לפנייהם, הם המעידים עדות של מעשי בני העולם. **בגין דאית שבעה עיני ה' דמשטטי בכל ארעא,** משום שיש שבעה עיני ה' המשוטטות בכל הארץ. עינים פירושו השגחה, ויש שבעה מדות בהשגחתו ית' שהם חג"ת נה"מ, והם המכונים שבעה עיני ה', כלומר, ז' מיני השגחה המכשירים את

וקיימי בקיומייהו, ראלין תרין נהורין חמאן | אלין ע' גזרי גזרין ודייני דינין הן לטב הן
 בהו ומסתכלן וסהדי קמי אלין ע' נהורין, | לביש, והכא איהו אתר דזכותא, עכ"ל.

השמטה לצניעות

**מודעה ואזהרה מאת רבותינו הגאונים והצדיקים מארי דארעא דישראל ורבנן
 קשישאי ובתי הדינים של ספרדים ואשכנזים פו"ח**

מוסר המדות והצניעות הוא יסוד מוסד בחיי העם הישראלי מדור דור ובו היה מתפאר ומתהלל נגד כל הגוים ואומות העולם. וכמה הזהירו חכז"ל על השמירה וההשגחה של תערובת אנשים ונשים בכל מקרה שהוא. גם באסיפות של שמחה וגם להיפך תמיד תקנות גדולות תקנו לבל עבור על גדרי הצניעות ולהשמר מכל דבר רע. אכן בעוה"ר שמענו ראינו כי החל הקהל להקל באיסור חמור זה וביחוד בשמחה של מצוה להתאסף ולסעוד אנשים ונשים בבית אחד ומתפכים את מצות שמחת חתן וכלה לעבירה של הרהור ופרצה במוסר וצניעות רח"ל.

לזאת ראינו לנו לחובה להודיע בשער בת רבים דעת תוה"ק לאפרושי מאיסורי, וכפי מה שכבר נתבאר החומר שבדבר בדברי רבותינו בעלי השו"ע ושאר פוסקים מובהקים זכרונם לברכה, שמוטל חוב קדוש להשגיח בסעודות חתונה וכיוצא בהן שלא יאכלו אנשים ונשים בחדר אחד כי אם האנשים בחדר מיוחד והנשים בחדר מיוחד בין בש"ק ובין בחול.

וישראל קדושים יתאמצו בכל תוקף ועוז להעמיד גדרי הצניעות על תלם ולחזק דת משה ויהודות. ובזכות הרבים זה נזכה לגאולה שלימה ולישועה קרובה במהרה בימינו אמן.

קעתירת החותמים למען כבוד שמו יתברך בימי השוכבים דהאי שתא תרפ"ו.

נאם יוסף חיים זוננפלד

נאם אלי' קלצקין גאב"ד לובלין

נאם משה יוסף הויפמאן ראב"ד דק"ק פאפא

נאם שלמה אליאשוב בעהמ"ח "לשם שבו ואחלמה"

נאם זרח ראובן ברווערמאן

חיים שאול דוויק זקן המקובלים

דוד פאפו ראב"ד לעדת הספרדים

בד"צ לכל מקהלות אשכנזים

בד"צ לעדת אשכנזים חסידים

בד"צ לעדת ארם צובא

נאם יעקב חיים סופר ראב"ד לעדת הבבלים

נאם שלום יוסף אלשיך ראב"ד לעדת התימנים

המשך בעלון הבא